

-- Врѣме е да ви кажъ, Господине, и искамъ ви прошкъ за това, защото, разумѣва ся не ще да сте съгласны съ желанието ми, че желяхъ да ся не отдѣлямы никога и за това смиренно моля небето да направи всичкыѣ нужды чудеса защото, исповѣдувамъ го- че е нужно чудеса да станжтъ.

Но азъ като не разумѣхъ истинныйтъ смислъ на тѣзи думы, нито внезапноото умиление което показувахъ очитѣ на тѣзи добродушнѣ женѣ, поблагодарихъ ѣ и си излѣзохъ наскърбенъ.

Слѣдъ единъ часъ ходъ дойдохъ случайно на брѣгътъ на езерото, дѣто напоследкъ продадохъ юваштво. Несравнено е очарованието което обайваше душягъ всрѣдъ уединенижтъ онѣзи долиня, която е обиколена отъ стръмнины и зеленны. Струва ти ся че си на крайтъ на свѣтътъ, въ единъ земѣ дѣвственнѣ. Прострѣхъ ся на трѣвжтъ и си наумихъ вчерашнжтъ расходжъ, подобихъ на който не направи пѣкой дваждъ колкото дѣлжъ и да е животътъ му. Размыслевахъ си че и вторый цѣтъ ако да ми ся случаше таквозъ ненадѣйно благополучіе, не щѣше да има ни тѣзи привлекателность, нито тѣзи невинность. Разбирахъ твърдѣ добръ че Божественныйтъ онзи сънь, който обайваше въображеніето ми имаше едно само дѣяніе, или по-добръ единъ само сценж, и че на тѣзи сценж азъ вече ся прѣдставлявахъ. Ей, онзи часъ, *любовныйтъ* онзи часъ, —